

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

Εξωτερικών

Περιβάλλοντος & Ενέργειας

Θέμα: «Για το νέο διπλωματικό φιάσκο με τη Λιβύη».

Από λάθος σε λάθος, από αστοχία σε αστοχία η εξωτερική πολιτική της κυβέρνησης συρρικνώνει σταθερά το διεθνές αποτύπωμα της χώρας, αποδυναμώνοντας τη διεθνή της θέση, εκθέτοντάς την σε απειλές και καθιστώντας την συστηματικά μέρος των προβλημάτων και όχι των λύσεων.

Η περίπτωση του νέου διπλωματικού φιάσκου με τη Λιβύη αυτή τη φορά, επιβεβαιώνει, δυστυχώς, αυτή τη διαπίστωση. Η προκλητική ανακοίνωση με την οποία το ΥΠΕΞ της προσωρινής κυβέρνησης της Λιβύης απέρριψε και καταδίκασε την ανακοίνωση του ελληνικού Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας για την έναρξη υποβολής προσφορών για άδειες εξερεύνησης και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων, αναφέρεται “σε θαλάσσιες περιοχές νότια Κρήτης, μερικές από τις οποίες βρίσκονται εντός των θαλάσσιων ζωνών που αμφισβητούνται από τη Λιβύη”! Φθάνοντας μάλιστα μέχρι του σημείου να κάνει λόγο για... απόπειρα υφαρπαγής από την Ελληνική κυβέρνηση των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, αναφερόμενη σε “μονομερείς λύσεις που οδηγούν μόνο σε περαιτέρω ένταση και πολυπλοκότητα”! Στο ίδιο μήκος κύματος και η κυβέρνηση της Βεγγάζης, του στρατάρχη Χαφτάρ, στον οποίο η κυβέρνηση είχε επενδύσει και πανηγυρικά υποδεχθεί στην Αθήνα τον Ιανουάριο του 2020. Σε σχετική ανακοίνωση δήλωσε ότι η Αθήνα παραβιάζει τα κυριαρχικά δικαιώματα της Λιβύης και την καλεί να απέχει από τη λήψη μονομερών μέτρων.

Η εξαιρετικά αρνητική αυτή εξέλιξη, και μάλιστα ενόψει και της επίσκεψης του κ. Γεραπετρίτη στη Λιβύη, αποτυπώνει την ταύτιση συμφερόντων Τρίπολης και Βεγγάζης με τα τουρκικά αναθεωρητικά σχέδια στην Ανατολική Μεσόγειο ενώ στο Κοινοβούλιο της Λιβύης συγκροτούνται τεχνικές επιτροπές για την εξέταση της εγκυρότητας του άκυρου και παράνομου τουρκολιβυκού Μνημονίου. Και παράλληλα μαρτυρά την επικινδυνότητα της εξωτερικής πολιτικής της σημερινής κυβέρνησης που χαρακτηρίζεται από πλήρη απουσία συνεκτικής εθνικής στρατηγικής. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι το μεν ΥΠΕΞ δεν απάντησε καθόλου το ΥΠΕΝ απάντησε μέσω... πηγών...

Η Ελλάδα περιθωριοποιείται ραγδαία εξαιτίας της εξωτερικής πολιτικής του “δεδομένου και προβλέψιμου συμμάχου” της κυβέρνησης που βρίσκεται στον αντίποδα της ενεργητικής, φιλειρηνικής, πολυδιάστατης πολιτικής της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν, για παράδειγμα, το Νοέμβριο του 2016 ο τότε ΥΠΕΞ Ν. Κοτζιάς, εκφράζοντας τη βούληση και την ετοιμότητα

της Ελλάδας να συμβάλει στην ενίσχυση της Λιβύης, επισκεπτόταν την Τρίπολη για συνομιλίες με τον τότε Πρωθυπουργό της - αναγνωρισμένης από τους διεθνείς οργανισμούς- κυβέρνησης Εθνικής Συμφωνίας (GNA) Φαγέζ αλ Σαράτζ και τον Υπουργό Εξωτερικών Μοχάμεντ Τάχα Σιάλα. Ή όταν ο Πρωθυπουργός Αλ. Τσίπρας μετείχε το Νοέμβριο του 2018 στη Διεθνή Διάσκεψη για τη Λιβύη που οργάνωσε η ιταλική κυβέρνηση στο Παλέρμο.

Πλέον, η Ελλάδα αποκλείεται από τις καθοριστικές συναντήσεις και αποφάσεις: η πρόσφατη εξέλιξη είναι η τελευταία μιας μακράς σειράς. Έρχεται σε συνέχεια της υπογραφής του τουρκολιβυκού μνημονίου, της ακύρωσης του αγωγού East Med, της πώλησης F16, Eurofighter και Meteor στην Τουρκία, της ουσιαστικής ακύρωσης του καλωδίου ηλεκτρικής διασύνδεσης με την Κύπρο, του “ναυαγίου” του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της Μονής της Αγίας Αικατερίνης του Σινά, της ένταξης της Τουρκίας στον Κανονισμό SAFE για την ευρωπαϊκή άμυνα, της ανενόχλητης παραβίασης κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας μας στην Ανατολική Μεσόγειο από το Oruc Reis.

Τούτων δοθέντων,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Ποια είναι η ατζέντα της κυβέρνησης προκειμένου να ανατραπεί η σημερινή, σε βάρος των εθνικών συμφερόντων της χώρας μας εξέλιξη;
2. Ποιες και τι είδους πιέσεις θα ασκήσει η ελληνική κυβέρνηση σε διμερές και ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να συμμορφωθεί η Λιβύη με το διεθνές δίκαιο;
3. Μπορεί η κυβέρνηση επιτέλους να εξηγήσει επαρκώς και τεκμηριωμένα γιατί η χώρα μας από τη μια εξαιρέθηκε από τις ειρηνευτικές διαδικασίες της Λιβύης από τους εταίρους μας και από την άλλη δεν ανέπτυξε τον εκεί ρόλο της σχετικά με την επόμενη ημέρα της Λιβύης, χώρας - κλειδί για την ασφάλεια και την σταθερότητα στην Ανατολική Μεσόγειο; Όταν την ίδια στιγμή η Τουρκία, από την πρώτη στιγμή της μετά-Καντάφι εποχής, απλώνει εκεί τα δικά της δίκτυα επιρροής, σε όλα τα επίπεδα στο πλαίσιο της επικίνδυνης για τη διεθνή νομιμότητα, αναθεωρητικής της ατζέντας;
4. Γιατί η κυβέρνηση δεν αξιοποίησε τη ρηματική διακοίνωση που έστειλε η κυβέρνηση της Λιβύης τον Αύγουστο του 2019, προτείνοντας την επανεκκίνηση των συνομιλιών για συμφωνία ΑΟΖ; Αν η κυβέρνηση είχε αποδεχθεί την πρόταση, το παράνομο τουρκολιβυκό μνημόνιο θα ήταν πολύ δύσκολο να υλοποιηθεί.

Οι ερωτώσες Βουλευτέριες και οι ερωτώντες Βουλευτές

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Καλαματιανός Διονύσιος

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γεώργιος

Ζαμπάρας Μιλτιάδης (Μίλτος)

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κωνσταντίνος

Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γεώργιος

Παππάς Νικόλαος

Τσαπανίδου Παρθένα (Πόπη)

Ψυχογιός Γεώργιος